

ens med Landkommunallovens Bestemmelser, og naar det er Tilfældet, kan jeg ikke indse, at der er Grund til, fordi enkelte Amtsraad i saa Henseende have brugt en mindre korrekt Fremgangsmaade, saa at bryde med den Fremgangsmaade, som er den korrekte. En Forandring i saa Henseende i den Praksis, der nu har fundet Sted i enkelte Amtsraad, vil jo slet ikke frembyde nogen Vanskelighed. En Udtalelse fra Regeringen i saa Henseende eller en blot Indskærpselse vil jo være mere end tilstrækkelig til at faa en Forandring heri.

Saa, jeg har af de Grunde, som jeg nu har udtalt, stillet mit Vindringsforslag, og jeg skal anbefale d'Herrer, som dele de Anskuelser, som jeg nærer, at give det deres Stemme.

Griffen: Saa, som det vil ses, have to ærede Medlemmer i Forening med mig udtalt i Betænkningen, at vi helst havde indstillet Forslaget til Vedtagelse i den Stikelse, hvori det er kommet fra Folketinget. For yderligere at begrunde denne Udtalelse, skal jeg blot tillade mig at tilføje et Par Ord.

Efter Bestemmelserne i Forslaget, som det foreligger, kan jo et Sogneraad i enhver Kommune uden Hensyn til Kommunens Størrelse bevilge indtil 15 Øre pr. Individ i Kommunen til Medhjælpsbidrag for Sogneraadets Formand. Men vedtages Udvalgets Vindringsforslag, vil det have til Følge, at medens et Sogneraad i en Kommune, der kun tæller 16—1700 Individer, altsaa kan bevilge indtil 15 Øre pr. Individ til Medhjælpsbidrag for Sogneraadets Formand uden nogen Begrænsning eller uden noget Samtykke dertil af Amtsraadet, kan derimod en Kommune, som tæller mellem 3,300—3,400 Individer, ikke uden Amtsraadets Samtykke bevilge mere end 7½ Øre pr. Individ i Kommunen. Over for det have vi tre Medlemmer fundet, at det ikke ganske var at dele Sol og Bånd lige mellem de større og mindre Kommuner. Vi ere gaaede ud fra, at ethvert Sogneraad vilde nok vide ikke at bevilge mere, end hvad der maa anses for passende, og vi have derfor heller ikke troet, at der for de større Kommuner burde sættes nogen Begrænsning for det Beløb, som maa bevilges til Hjælp for Sogneraadets Formand. Men det bliver jo Tilfældet, som jeg allerede har fremhævet, ved de større Kommuner. Der bliver Begrænsningen saaledes, at medens, som jeg nævnte før, en Kommune paa 1,750 Individer kan bevilge 15 Øre pr. Individ, altsaa 250 Kr., kan en dobbelt saa stor

Kommune slet ikke komme over de 250 Kr. uden Amtsraadets Samtykke. Det er denne Forskel, vi ikke have fundet rigtig. Derksom ærede Medlemmer vilde spørge, hvorfor vi da ere gaaede med til at stille Vindringsen, vil jeg dertil svare, at det er os meddelt, at Vindringsen ikke blot her, men ogsaa i det andet Ting, vil blive godkendt; derfor vil Tinget se, at det vilde have været uforsøgt fra vor Side at gøre Forsøg paa at foreslaa noget andet. Af den Grund have vi tiltraadt Forslaget, og selvfølgelig kan jeg ikke andet end anbefale at vedtage det; men jeg har dog troet at burde gøre disse faa Bemærkninger for yderligere at begrunde, hvorfor denne lille Udtalelse er fremkommen i Betænkningen fra vor Side.

Ordføreren (Breinholt): Over for det ærede Medlem, der nu satte sig, maa det være mig tilladt at udtale, at naar han anbede over, at den Begrænsning af den samlede Medhjælpssum, som er foreslaaet, og som han for øvrigt selv er gaaet med til, hvorefter Medhjælpssummen i det højeste kan blive 250 Kr., med mindre Samtykke kan opnaas fra Amtsraadet til at sætte den højere, er dertil at bemærke, at ved at sætte denne Begrænsning af 250 Kr. vil man ramme de allerfleste af Danmarks Landkommuner; jeg tør næsten bestemt forudsætte, at man derved rammer ikke blot $\frac{9}{10}$, men maaske $\frac{19}{20}$ af Landkommunerne. Det har været en af Grundene, hvorfor man har valgt dette Beløb af 250 Kr. En anden Bælggrund til, at man har stillet dette Forslag, er den, at man har været enig om ikke at sætte disse Medhjælpssummer saa højt, at der kunde være ligesom en Fristelse for nogen til at eftertrægte Formandsstillingen. End ikke Muligheden af en saadan Fristelse har Udvalget villet bringe til Stede; det turde jo være givet, at det er kun i en større Kommune, at man kan naa op til 250 Kr., men der kan i Virkeligheden et Beløb af 250 Kr. til Medhjælp ikke antages at ville afgive Grund til at eftertrægte Posten. Det er altsaa af to Grunde, at man har sat denne Grænse. Til Oplysning om, at den vil ramme den allerstørste Del af Kommunerne, skal jeg blot onføre, at Gennemsnittet af Kommunernes Indbyggertal er 1357 Mennesker. Altsaa et Beløb paa 200 Kr., som et andet Medlem vilde have foretrukket, vilde have ramt Gennemsnittet; men vi ere gaaede til 250 Kr. for at kunne ramme den allerstørste Del af Kommunerne. Naar det ærede Medlem for 9de Kres (Mourier Petersen), der har stillet et selvstændigt Vindringsforslag